

Wspomnienia z zimowiska w Biłgoraju

Dzięki łasce Pana Boga oraz gościnności zboru w Biłgoraju, w dniach od 3 do 6 stycznia 2020 po raz kolejny mogliśmy spotkać się na zimowisku zorganizowanym dla młodzieży. Te cztery dni sprawiły, że mogliśmy odpocząć od codzienności, spędzić czas z rówieśnikami, ale również poznawać lekcje płynące ze Słowa Bożego. Główną tematyką tego zimowiska były słowa zapisane w Liście do Rzymian 8:29-30 -

Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; a których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

Spółeczności te prowadził wujek Adam Olszewski i w każdym kolejnym dniu rozważaliśmy jedno zagadnienie z wersetu tematowego.

Na początku zastanawialiśmy się nad tym, kogo Pan Bóg znał i od jakiego momentu powołał te osoby. Poznaliśmy nowy termin, dzięki któremu możemy lepiej zrozumieć znaczenie słowa przeznaczyć. Jest nim „predestynować”, czyli czynić coś lub kogoś szczególnie przydatnym do czegoś. Poprzez analizę kilku fragmentów z Pisma Świętego doszliśmy do wniosku, że tymi osobami są Nowe Stworzenia w Jezusie Chrystusie.

Drugi wykład dotyczył tematu uwielbienia. Rozmyślaliśmy czym ono jest i doszliśmy do przekonania, że uwielbienie znaczy zaszczylenie. Rozważyliśmy kto otrzymał to zaszczylenie na podstawie przypowieści o uczcie weselnej (Łuk. 14:15-24). Doszliśmy do wniosku, że pierwsze zaszczylenie dostał naród Izraelski przez obietnice Abrahamowe, o czym mówił Pan Jezus:

A On, odpowiadając, rzekł: Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela - Mat. 15:24.

Gdy Żydzi nie przyjęli Mesjasza, uwielbienie przeszło na pogan:

Wtedy Paweł i Barnaba odpowiedzieli odważnie i rzekli: Wam to najpierw miało być opowiadane Słowo Boże, skoro jednak je odrzucacie i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, przeto zwracamy się do pogan - Dzieje Ap. 13:46.

Zastanawialiśmy się również nad tym, dzięki czemu poganie dostali tę łaskę.

Kolejnym przystankiem naszych rozważań było usprawiedliwienie, a nasze przemyślenia podążyły w kierunku pytań:

1. Kto może usprawiedliwiać (Rzym. 8:33)?
2. Czym jest usprawiedliwienie i dlaczego jest ono potrzebne (Rzym. 3:23)?
3. Jak można było uzyskać usprawiedliwienie w czasach starotestamentalnych?
4. Jak usprawiedliwienie działa w Wieku Ewangelii?

Ostatnim tematem, nad którym się zastanawialiśmy, było powołanie. Wujek pokazał nam, że to Pan Bóg powołuje odpowiednie osoby do określonych zadań. Wymieniliśmy wiele przykładów, takich jak Mojżesz, Salomon, królowie lub nawet cały naród izraelski. Później na podstawie wybranych fragmentów Nowego Testamentu odpowiedzieliśmy na pytanie, czym jest wąska droga i jaki jest cel kroczenia po tej drodze. Wujek wyjaśnił nam, że tylko splotzeni z ducha świętego mają dowód bycia powołanymi. Dowiedzieliśmy się także czym jest niebieskie powołanie, a przez zapisy biblijne stwierdziliśmy, że ma określony czas i ograniczenie ilościowe.

W godzinach popołudniowych zajmowaliśmy się tematem dotyczącym Żniwa Wieku Ewangelii. Pierwszą społeczność miał wujek Arek Lecko, a opierała się ona na pytaniu, czy wybór Kościoła wciąż trwa. Później wykładem usłużył nam wujek Henryk Głąb omawiając strukturę odrzucenia i zniszczenia Babilonu. Trzecim i ostatnim wykładem podzielił się z nami wujek Łukasz Fil, który w ciekawy sposób omówił z nami temat zmian społecznych, jakie wciąż zachodzą na świecie.

Każdego dnia mieliśmy społeczność wieczorną, na której zastanawialiśmy się nad różnymi tematami. Tuż po przyjeździe rozmawialiśmy na temat mediów społecznościowych w życiu chrześcijanina. Poznaliśmy kilka zalet oraz szereg wad częstego korzystania z nich. Następnego dnia wujek Dawid Fil omówił z nami temat poświęcenia, a w niedzielę wujek Dawid Organek dał nam wiele przydatnych rad dotyczących bardzo trudnego tematu napominania. Ostatniego dnia wujek Sławiński uświadomił nas, że w przyszłości będziemy mieli duże doświadczenia.

Przez dwa dni mieliśmy również przywilej uczestniczenia w nabożeństwach ze zbozem biłgorajskim. Myślę,

że wszyscy jesteśmy wdzięczni Panu Bogu za obecność na tym zimowisku i możliwość uczenia się z Jego Słowa. Mam nadzieję, że te okazje do chwaleń Stwórcy i Jego codzienna opieka utkwą nam w pamięci. Jeśli nam Pan Bóg pozwoli, to za rok znów będziemy mogli uczestniczyć na takim spotkaniu.

Kunecki Mateusz